

Teenagerens debut i bushen

53-årige Eddie Jensen og sønnen Thomas på 19 fra Hobro havde en jagtrejse til Sydafrika med masser af oplevelser og spænding. Og som en ekstra bonus skabte den fælles oplevelse et tættere forhold mellem dem.

Af Tonny Rask

*En stolt Thomas Jensen,
bare 19 år gammel og med
sin 250 kg tunge kudutyr.*

Solen står endnu lavt på himlen, men sender dog allerede sine varme stråler ned over den sydafrikanske bush. Det bliver endnu en dag med over 30 graders varme. De vilde dyr er begyndt at røre på sig efter en lang nats hvile eller søgen efter bytte.

Der er samling ved de små vandhuller. Bøfler, kuduer, impalaer, vortevin, zebraer og hvad der nu finder vej til de gyldne dråber for at slukke tørsten. De drikker stille og roligt, men er alligevel opmærksomme på, hvad der foregår omkring dem. Måske lurar faren.

Vi er i Sydafrika, nærmere bestemt i et område 300 km nordvest for Johannesburg. Det er et af de populære områder for danske jægere, og denne morgen er 53-årige Eddie Jensen sammen med sin søn, Thomas på 19, på vej ud i bushen for ikke alene at opleve jagten på afrikanske dyr,

men også at nyde den fantastiske natur.

De to jægere kommer fra Hobro, og det er første gang, at far og søn er på jagt sammen i udlandet. Thomas har kort tid forinden fået sit jagttegn. Faderen har haft sit, siden han var 18, og nu prøver Thomas altså lykken med sin far. Han har hørt nok om sin fars jagtoplevelser, den ene mere dramatisk end den anden.

Eddie og Thomas er på en ni dages jagtrejse, og under opholdet bor de på Matswani Elephant Lodge, et populært sted for danske og norske jægere. Matswani har koncessioner på mere end 200.000 hektar fordelt på forskellige distrikter fra Modimolle i syd op til Botswana-grænsen mod nord og byder på fantastisk afvekslende natur.

EVENTYRET BEGYNDER

Jægerne skal bestå en riffelprøve,

inden de begynder deres jagt, og efter at have klaret det kunne Thomas Jensen så tage hul på sit afrikanske eventyr – med faderen som følgesvend. Nu skulle det vise sig, om Thomas kunne vænne sig til omgivelserne og overraskelserne. Et er andejagt omkring Hobro. Noget andet er at stå over for antiloper i størrelsen op til 800-900 kg. En eland, verdens største antilope, kan veje omkring et ton.

Den første morgen spiser de morgenmad ved femtiden og er parate til at komme af sted. Thomas dirrer af spænding og glæder sig umådeligt. På jagt i Afrika. Det havde han ikke drømt om så kort tid efter at have fået sit jagttegn.

"Bare tag det roligt," siger hans far. Han forstår sønnens spænding og nervøsitet.

Den store specialbyggede Toyota Land Cruiser kører ganske langsomt. Chaufføren Samuel er dybt koncentreret, for vejen er hullet og fyldt med store sten. Ved sin side har han Matswanis 45-årige chefhunter Herman Lubbe, der med en lang uddannelse bag sig ved alt om områdets vildt.

"Efter et par timers kørsel kommer vi til et område, hvor der ifølge vores hunter skulle være en flok white blesbucks," fortæller Thomas. "Vi forlader bilen og vandrer af sted med vore rifler og vand i feltflaskerne. Der viste sig en del andre dyr, men dem lod vi gå, for vores mål var en white blesbuck."

Eddie havde på forhånd talt meget med Thomas om jagtmoral og om ikke bare at skyde på alt, hvad man ser.

Nogle hundrede meter fremme dukkede en flok på ca. 20 white blesbucks op, og de pürschede roligt fremad.

"Jeg kunne næsten ikke trække vejret. Da vi var 70 meter fra flokken, skød jeg, og dyret faldt øjeblikkeligt omkuld. Der gik en lettelse igennem mig. Og jeg kiggede over på min far. 'Har jeg bestået?', spurgte jeg. Det havde jeg. Jeg var stolt som en pave, og den første jagtdag viste, at vi var 'ligeværdige'."

EN TRIST OPLEVELSE

Thomas fik ikke lutter gode oplevelser på sin første jagtrejse.

Nogle dage senere var han og faderen igen på tur med Herman

Fakta

Matswani Safaris i Esbjerg er specialist i at arrangere jagtrejser til Sydafrika. I forbindelse med jagten bor man på den femstjernede Matswani Elephant Lodge. Seks professionelle hunters står til jægerens rådighed. I alt har Matswani Safari jagtkoncession på et 200.000 hektar stort område, bl.a. ind mod Botswana. Matswani Safari Lodge, der dækker et område på 4.000 hektar, tilbyder fotosafariture.

Matswani Safari Lodge dækker 4000 hektar og ejes af danskeren Vagn Christensen, der har bygget den op gennem de sidste 13 år. Han har desuden etableret Matswani Wildlife Museum, et lokalt vildtmuseum med p.t. 80 stykker smukt konserveret vildt, samt en skole med plads til 50 elever. Hans aktiviteter giver beskæftigelse til 50 personer og er af stor betydning for lokalsamfundet. Og det hele skyldes hans interesse for jagt.

Flyveturen til Johannesburg via Amsterdam er 12 timer, og derefter er der godt fire timers kørsel til Matswani.

Matswani Wildlife Museum giver den helt rigtige inspiration til de kommende jagtdage.

Thomas, Herman Lubbe og Eddie poserer med den smukke bushbuck

Lubbe. Thomas vidste jo, at for mange, der jager i Sydafrika, var en tonstung eland-tyr det højeste ønske, men det var han ikke så interesseret i, og på hans liste var kuduen nummer et. Alligevel oplevede han lidt mod sin vilje også at skyde en eland.

"Da vi i vores bil med Herman kørte rundt i bushen, bemærkede vi langt ude i bushen en haltende eland. Vi kom lidt tættere på den, og Herman konstaterede, at den var syg, og besluttede, at den skulle aflives".

Thomas indvilligede i at skyde den. Den stod 120 meter ude, og igen satte Thomas en perfekt kugle, så dyret straks faldt og blev liggende, forendt.

"Det viste sig, at Herman havde ret. Elandene var blevet angrebet af mider, og det blødte ud af dens endetarm, så det var godt, den blev aflivet og ikke skulle lide i dagevis," konstaterer Thomas og fortsætter: "Jeg

havde det ikke så godt bagefter. Det var en trist død for et stolt dyr."

BUSHBUCK TIL ANGREB

En anden dag var de på jagt i Limpopo-området med Herman, hvor målet var at skyde en bushbuck.

"Vi fandt da også frem til en bushbuck, der gik og græssede, men den fik øje på os og forsvandt," fortæller Thomas. "Men pludselig kom den brasende ud af krattet og gik til angreb på os. Da den var ca. 20 meter fra os, fik min far affyret et skud – med riflen på Hermans skulder – og dyret røg omkuld. Den var død på stedet".

Også Thomas selv nåede at skyde, men det hele gik så stærkt, og han ramte ikke. "Jeg var lidt stolt af min far, og selvfølgelig roste jeg ham," fortæller Thomas.

"Jeg skulle da også have lov at vise min søn, at jeg kunne," fortsætter

Eddie. I løbet af de sydafrikanske jagtdage nedlagde han seks stykker vildt i otte skud.

Inden Eddie og Thomas tog til Sydafrika, havde Thomas et stort ønske om at skyde en kudu, men da opholdet næsten var forbi, var det endnu ikke lykkedes.

"Mit humør var tæt på nulpunktet, da vi tog ud på jagt den sidste dag," fortæller Thomas.

Det var sidste mulighed for en kudu, og Herman førte dem op til et kuperet område, hvor chancerne skulle være gode. De måtte køre langt ind mod Botswana og kiggede konstant efter kudu-spor. Og så, efter fem timer, fik de øje på den. Kudutyren stod godt i skjul bag et hegn, og et stykke derfra græssede en lille flok kuduer.

"Tyren blev opmærksom på os, men reagerede ellers ikke. Vi pürschede forsigtigt fremad, og 140 ►

Efter en lang og begivenhedsrig jagtdag udveksles fantastiske historier over bålet.

► meter fra det smukke dyr tog vi riflerne frem,” forklarer Thomas.

”Mit hjerte galopperede, da jeg havde fået skydestokken stillet op. Jeg kunne næsten ikke holde mig i ro, og adrenalinet pumpede løs. Jeg var så tæt på mit mål, og jeg svedte. Det måtte bare ikke gå galt.

Eddie nikkede til sin søn. ”Skyd,” sagde han, og så lod Thomas skuddet gå. Kudu'en gik ned, og Herman bad Thomas og Eddie vente fem minutter, inden de nærmede sig kudutyren, for hvis den ikke var forendt, kunne den angribe.

Men den lå der, forendt, og Thomas havde fået sin kudu, et flot dyr på 250 kg.

”Jeg var stolt som en pave. Min kudu-drøm var gået i opfyldelse, og det skal ikke være nogen hemmelighed, at far fældede en enkelt tåre,” smiler Thomas glad.

TÆTTERE PÅ HINANDEN

Dagene i bushen og det efterfølgende samvær om aftenen med de andre otte jægere gav Thomas et indblik i et godt kammeratskab.

”Vi fandt hurtigt sammen, og når vi havde spist vores middag om aftenen, samledes vi omkring bålet med en kølig drink. Snakken gik livligt, og alle havde noget at berette. Aftenerne sluttede tidligt, for alle var godt trætte.”

På værelset kunne far og søn dog godt fortsætte med at snakke om dagens oplevelser.

”Inden vi tog af sted fra Danmark, tænkte jeg i mit stille sind på, hvordan min far og jeg ville komme ud af det, når vi nu skulle være så tæt sammen,” fortæller Thomas. Men i den afrikanske bush blev de sædvanlige små skænderier fra hverdagen hjemme i Hobro hurtigt afløst af et tæt forhold og en fælles interesse for dyr, natur og jagt.

Jagterne krævede tålmodighed og stor koncentration fra begge sider, og pürschen i bushen kunne være langvarig, måske flere timer.

”Min far og jeg kommer hinanden mere ved, efter at vi er kommet hjem. Vi er blevet kammerater på en helt anden måde, og vi bider ikke af hinanden mere,” siger Thomas, der også

har fået en helt anden forståelse for faderens begejstrede jagtberetninger.

Og Eddie er enig: ”Jagten har bragt os tæt sammen. Jeg var da en smule stolt over at iagttage min søns reaktioner og hele hans opførsel. Han viste dyr og natur respekt. Han viste også, at han er godt skydende. Hvem han så end har det efter!”

”Der var heller aldrig beklagelser, når vi stod op klokken halv fire om morgenen for at få morgenmad og så af sted. Kun en enkelt gang ville han have en halv fridag og slappe af ved pølen, men jeg fik ham overtalt til endnu en tur i bushen for at opleve dyr, natur og en fantastisk solnedgang,” fortæller Eddie.

I løbet af hele jagturen blev det faktisk kun til 10 skud inklusive den obligatoriske indskydning for Thomas, og resultatet blev bl.a. en white blesbuck, en impala, en bushbuck og en kudu.

”Mit største ønske var jo at skyde en kudu, og det lykkedes heldigvis, men ellers er jeg stolt af hele udbyttet,” siger Thomas Jensen. Nu venter han kun på at få trofæerne hjem. ■